Ποιὲς δυνάμεις σήμερα θέλουν τὴ δικτατορία;

"Αρθρο τοῦ 'Αλμπέρτο Μοράβια

ΑΠΟ ΤΗΝ "ΚΟΡΡΙΕΡΕ ΝΤΕΛΛΑ ΣΕΡΑ„

ΟΠΩΣ εἶναι γνωστό, οἱ ἀρχαῖοι (καὶ ὅταν λέμε ἀρχαίους, ἐννοοῦμε τὸν ἱστορικὸ κύκλο ἀμέσως πρὶν ἀπὸ τὸν δικό μας, δηλαδὴ τὸν κύκλο τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ) εἶχαν μιὰ φυσικὴ ἤ, ἂν προτιμᾶτε, νατουραλιστικὴ σχέση ὄχι μόνον μὲ τὰ πράγματα ποὺ τοὺς περιέβαλαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν πολιτική, τὴν ἠθικὴ καὶ τὴ θρησκεία. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ σχέση τους ἦταν ἄμεση, δηλαδὴ δὲν περιελάμβανε διανοουμενίστικες μεσολαβήσεις. Ἔτσι οἱ κοινωνικοὶ ἀγῶνες ποὺ χαρακτήρισαν ἀρχικὰ τὶς ἑλληνικὲς πόλεις καὶ στὴ συνέχεια τὴ Ρώμη καὶ γενικὰ τὸν μεσογειακὸ κόσμο, ὀνομάστηκαν ἴσως κάπως ἁπλοϊκά, ἀγῶνες μεταξὺ φτωχῶν καὶ πλουσίων. Πράγματι, ὁ πλοῦτος καὶ ἡ φτώχεια θεωροῦνταν ἀναντίρρητα καὶ ἀκαταμάχητα στοιχεῖα, ποὺ κανένας δὲν μποροῦσε νὰ κρύψει οὔτε νὰ μεταμφιέσει.

Πράγματι δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ σίγουρο ἀπὸ τὴν διαφορὰ ἀνάμεσα σ' ἕνα φτωχικὸ καὶ σ' ἕνα πλούσιο ροῦχο, σὲ μιὰ τρώγλη καὶ σ' ἕνα καλοφτιαγμένο καὶ πολυτελὲς σπίτι, σ' ἕνα ἄδειο τραπέζι καὶ σ' ἕνα τραπέζι φορτωμένο μὲ φαγητά. Φυσικά, οἱ ἀρχαῖοι ἀντιλαμβάνονταν ὅτι οἱ διαφορὲς αὐτὲς ἀποτελοῦσαν ἀδικίες, ἐπειδὴ ὅμως ἡ σχέση τους μὲ τὴν κοινωνικὴ πραγματικότητα ἦταν φυσική, δὲν δημιουργοῦνταν κάποια συμπόνοια οὔτε καὶ ὀργή. Μὲ ξεκάθαρη καὶ ἤρεμη ἀπαισιοδοξία οἱ ἀρχαῖοι περιορίζονταν νὰ διαπιστώνουν ὅτι ἡ ἀνθρώπινη μοῖρα ἦταν ἄσχημη καὶ ἀγιάτρευτη, δηλαδὴ τραγική.

Ἡ ἀλλαγὴ ποὺ ἔγινε στὴ σύγχρονη ἐποχὴ στὴν ὁρολογία τὴν σχετικὴ μὲ τοὺς ἀγῶνες μεταξὺ πλουσίων καὶ φτωχῶν, εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ μᾶς δείχνει ἀπὸ τὴν μία πλευρὰ μιὰ ἔμμεση, διανοουμενίστικη καὶ ὄχι φυσικὴ σχέση μὲ τὴν κοινωνικὴ πραγματικότητα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μιὰ αἰσιόδοξη ἐπιθυμία νὰ λυθοῦν τὰ κοινωνικὰ προβλήματα μὲ τρόπο θετικό, νὰ χάσουν δηλαδὴ τὸν ἀναντίρρητο καὶ ἀνίατο χαρακτήρα τους.

Ἀκόμη καὶ ὁ Μὰρξ δὲν πιστεύει ὅτι πρέπει νὰ ὀνομάσει τοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες, ἀγῶνες μεταξὺ πλουσίων καὶ φτωχῶν. Ταυτόχρονα οἱ φτωχοὶ καὶ οἱ πλούσιοι μεταμορφώνονται σὲ τάξεις καὶ μὲ τὴν σειρά τους οἱ τάξεις ὀνομάζονται ἀστικὴ καὶ προλεταριακή. Θὰ πρέπει ἄραγε νὰ σκεφτοῦμε ὅτι ἡ ἀστικὴ τάξη εἶναι συνώνυμο τοῦ πλούτου καὶ ἡ προλεταριακὴ τῆς φτώχειας; Καὶ ναὶ καὶ ὄχι. Ἡ θέληση ποὺ τὴν ὀνομάσαμε αἰσιόδοξη νὰ λυθοῦν δηλαδὴ τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας μὲ τρόπο θετικό, δηλαδὴ ἐπιστημονικό, μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἁπλὴ πραγματικότητα τῆς οἰκονομικῆς ἀνισότητας, δημιουργεῖ μιὰ τεράστια καὶ περίπλοκη διανοουμενίστικη δομή. Μὲ ἄλλα λόγια καὶ κατὰ παράδοξο τρόπο αὐτὸ ποὺ καθιστᾶ ἔμμεση τὴν σχέση μὲ τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας εἶναι ἀκριβῶς ἡ θέλησή μας νὰ τὸ λύσουμε ρεαλιστικὰ καὶ ἐπιστημονικά.

Βέβαια, ὁ Μὰρξ ἤξερε ὅτι στὸ ξεκίνημα τῆς θεωρίας του ὑπῆρχε ἡ ξεκάθαρη καὶ ἄμεση ἠθικὴ ἀγανάκτηση ἐναντίον τῆς ἀδικίας. Ἔπρεπε, ὅμως, νὰ βρεθεῖ μιὰ λύση, νὰ δοθοῦν δηλαδὴ στὴν ἐπανάσταση σύγχρονες, ἐπιστημονικὲς βάσεις. Ἔτσι, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, τόσο μεγάλωνε καὶ ἡ ἀπόσταση ἀνάμεσα στὴν ἀρχικὴ ἀγανάκτηση καὶ τὴν θεωρία ποὺ ἦταν ἀποτέλεσμά της.

Στὸ σημεῖο αὐτό, ὅμως, πρέπει νὰ παρατηρήσουμε ὅτι στὸν Μὰρξ συνέχιζε νὰ παραμένει κάτι ἀπὸ τὴν παλιὰ διαίρεση τοῦ κοινωνικοῦ σώματος σὲ πλουσίους καὶ φτωχούς. Ἦταν ὁ διαχωρισμὸς τῆς κοινωνίας σὲ δύο τάξεις, τὴν μπουρζουαζία καὶ τὸ προλεταριᾶτο της. Ἡ ὁμοιότητα αὐτὴ ἀνάμεσα στοὺς ἀρχαίους καὶ τὸν Μὰρξ ἀπόδειχνε τουλάχιστον τὸν ρεαλισμό, φυσικὸ χαρακτῆρα τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας.

Ὁ Μάρξ, ὅμως, παρατήρησε, ὅτι κανένα πολιτικὸ κίνημα δὲν πρέπει νὰ κρίνεται μὲ βάση τὰ ὅσα ἔχει τὴν ἀπαίτηση νὰ ἀποτελεῖ, ἀλλὰ μὲ βάση αὐτὸ ποὺ εἶναι πραγματικά, δηλαδὴ ἱστορικά. Βέβαια, ἡ ἄποψη τοῦ Μὰρξ θὰ πρέπει νὰ ἐφαρμοστεῖ πρῶτα —πρῶτα στὸν ἴδιο τὸν Μὰρξ καὶ τὸν κομμουνισμό. Τί εἶναι πραγματικά, δηλαδὴ ἱστορικὰ ὁ Μὰρξ καὶ ὁ κομμουνισμός; Δὲν μποροῦμε νὰ τὸ ξέρουμε. Θὰ τὸ μάθουν οἱ ἀπόγονοί μας μετὰ ἀπὸ ἑκατοντάδες χρόνια, ὅταν θὰ εἶναι πολὺ ἀργὰ καὶ δὲν θὰ χρησιμεύει σὲ τίποτε. Σύμφωνα μὲ τὴν γνώμη μου, ἀπὸ τὴν διαπίστωση αὐτὴ βγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι θὰ πρέπει νὰ κοιτάξουμε τοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες, μὲ τρόπο ἐμπειρικό, λεπτομερειακὸ καὶ ρεαλιστικὸ χωρὶς νὰ πάρουμε ὑπόψη μας τὸν Μὰρξ καὶ τὶς διαγνώσεις του.

Μιὰ τέτοια προσπάθεια εἶναι καὶ ἡ ἄποψη ποὺ τώρα πιὰ κυκλοφορεῖ εὐρύτατα στὴν Ἰταλία ὅτι ὁ Μὰρξ ἔκανε λάθος ὅταν χώρισε τὸ κοινωνικὸ σῶμα σὲ δύο μόνο τάξεις, τὴν ἀστικὴ καὶ τὸ προλεταριᾶτο. Σύμφωνα μὲ τὴ γνώμη πολλῶν ἱστορικῶν ἀπὸ τὸν περασμένο ἤδη αἰώνα ἄρχισε νὰ σχηματίζεται στὴν Εὐρώπη γενικὰ καὶ στὴν Ἰταλία εἰδικότερα, μιὰ νέα τάξη, ἡ μέση τάξη, προικισμένη μὲ τὸν ξεχωριστὸ χαρακτῆρα ποὺ μετατρέπει τὴν ὁμάδα σὲ τάξη προικισμένη δηλαδὴ μὲ μιὰ ἐπαναστατικὴ ἱκανότητα. Στὴν τάξη αὐτὴ θὰ πρέπει νὰ ὀφείλονται τὰ πολιτικὰ κινήματα ποὺ εἶναι γνωστὰ μὲ τὸ ὄνομα φασισμός. Βρίσκουμε τὴν ἄποψη στὸ ἔργο τοῦ ἱστορικοῦ Λουΐτζι Σαλβατορέλλι καὶ πρόσφατα στὸ ἄρθρο τοῦ Πιέρρο Μελογκράνι ποὺ δημοσιεύτηκε μὲ τὸν τίτλο «Μικροαστικὴ τάξη, ἀποτελεῖς καὶ σὺ ἱστορία». Μὲ ἐμπειρικὸ ρεαλισμὸ ὁ Μελογκρανι σημειώνει στὸ ἄρθρο του ὅτι «οἱ φασιστικὲς ὁμάδες ἀποτελοῦνταν κυρίως ἀπὸ νέους ποὺ ἀνῆκαν στὴν μικροαστικὴ τάξη», ὅτι «ἡ μεγαλοαστικὴ τάξη τοῦ 1921—22 φέρθηκε σὰν τοὺς παλιοὺς φιλελεύθερους: σκέφθηκε νὰ χρησιμοποιήσει τοὺς φασίστες γιὰ νὰ χτυπήσει τοὺς σοσιαλιστὲς καὶ νὰ ἐνισχύσει τοὺς θεσμούς, ὄχι νὰ τοὺς ἀνατρέψει», καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀναρωτηθοῦμε ἄν... «οἱ μέσες τάξεις, τόσο ἰσχυρὲς καὶ τόσο πολιτικοποιημένες δὲν διαθέτουν μήπως ἕναν βαθμὸ αὐτονομίας μεγαλύτερο ἀπὸ τὶς ἄλλες τάξεις;».

Εἴδαμε, ὅτι σύμφωνα μὲ τὴν ἄποψη τοῦ Μάρξ, δὲν πρέπει νὰ κρίνουμε τὰ πολιτικὰ κινήματα, μὲ βάση τὰ ὅσα ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἀλλὰ μὲ βάση αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ εἶναι. Στὴν περίπτωση τῶν φασισμῶν ἡ ἄποψη αὐτὴ εἶναι ὁλοφάνερη. Πράγματι δὲν μποροῦμε νὰ κρίνουμε τοὺς φασισμοὺς μὲ βάση ἐκεῖνο ποὺ ἰσχυρίζονταν ὅτι ὀποτελοῦν, δηλαδὴ σὰν κληρονόμους τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας στὴν Ἰταλία, ἢ σὰν θεμελιωτὲς μιᾶς νέας ρατσιστικῆς τάξης στὴν Γερμανία. Πρῶτα — πρῶτα ἐπειδὴ ἀπὸ τὶς δύο αὐτὲς ἰδεολογίες ἀπουσίαζαν τελείως οἱ παγκόσμιες ἐκεῖνες ἀρχὲς ποὺ μποροῦν νὰ ἐπεκταθοῦν σ' ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ποὺ τὶς βρίσκουμε τόσο στὴν ἀστικὴ ἐπανάσταση τοῦ 1789 ὅσο καὶ στὴν προλεταριακὴ τοῦ 1917. Ἂν ὅμως δὲν ἦταν αὐτὸ ποὺ ἰσχυρίζονταν ἂν δηλαδὴ δὲν ἦταν ἐπαναστατικοὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχαν παγκόσμιες ἀρχές, τότε τί ἦταν πραγματικὰ καὶ ἱστορικὰ οἱ φασισμοί;

Πιστεύουμε ὅτι στὴν περίπτωση τοῦ φασισμοῦ, ὅπως καὶ σὲ τόσες καὶ τόσες ἄλλες, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου «σὲ ποιὸν συμφέρει», εἶναι ὄχι μόνον χρήσιμη ἀλλὰ καὶ ὑποχρεωτική, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἕνας γνήσιος καὶ σταθερὸς ἐπαναστατικὸς χαρακτήρας στὶς ἰδεολογίες τους. Τὸ «σὲ ποιὸν συμφέρει» ἀποδείχνει ὅτι ἡ μεγαλοαστικὴ τάξη ὄχι μόνο δὲν ἔπαθε ζημίες ἀπὸ τὴν φασιστικὴ ἐμπειρία, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύθηκε σημαντικά, τόσο σὲ οἰκονομικὸ ὅσο καὶ σὲ κοινωνικὸ ἐπίπεδο. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ φασισμὸς ὄχι μόνο σταθεροποίησε τὴν ἡγεμονία τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης, ἀλλὰ καὶ μετάτρεψε σὲ κρατικοὺς θεσμοὺς τὴν κλίμακα τῶν ἀξιῶν της.

Ὁ Μελογκράνι λέει ὅτι ἡ μεγαλοαστικὴ τάξη δὲν εἶχε κανένα συμφέρον νὰ ἀνατρέψει τοὺς φιλελεύθερους θεσμούς. Αὐτὸ εἶναι σωστό. Πράγματι, γιατὶ ἡ μεγαλοαστικὴ τάξη θὰ ἔπρεπε νὰ κάνει τὸν φασισμό; Εἶχε τὴν οἰκονομικὴ δύναμη καὶ γιὰ νὰ τὴν ὑπερασπίσει τῆς ἦταν ἀρκετοὶ οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ ποὺ ἡ ἴδια τοὺς εἶχε δημιουργήσει καὶ ἀποτελοῦσαν τὴν ρίζα τῆς δύναμής της. Αὐτό, ὅμως δὲν ἰσχύει γιὰ τὴ μέση τάξη ποὺ δὲν εἶχε τίποτε καὶ ἤθελε τὰ πάντα. Γιὰ ἱστορικοὺς ὅμως λόγους ἤθελε τὰ πάντα μὲ βάση τὴν κλίμακα τῶν ἀξιῶν τῆς μεγαλοαστικῆς κυρίαρχης τάξης. Ἔτσι, στὸ τέλος, ὁ φασισμός, ὑπῆρξε ἕνα δικτατορικὸ καθεστὼς πού, στὴν ἀρχὴ τουλάχιστον, χωρὶς νὰ τὸ συνειδητοποιεῖ, ἦταν συντηρητικὸ καὶ ἐμπνεόταν ἀπὸ τὶς ἀστικὲς ἀξίες. Οἱ ἀξίες αὐτὲς ἀπειλοῦνταν ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1917. Τὸ καθεστὼς αὐτὸ ἐπέτρεψε στὴ μέση τάξη νὰ φτάσει μέχρι τὴν ἀστικὴ ἐξουσία καὶ νὰ τὴ μοιραστεῖ μαζί της. Στὸ σημεῖο αὐτὸ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε τὴν φασιστικὴ λατρεία τοῦ κράτους. Οἱ μεγάλες βιομηχανίες καὶ τὰ μεγάλα κτήματα βρίσκονταν σταθερὰ στὰ χέρια τῶν μεγαλοαστῶν, ὑπῆρχε ὅμως κάτι ποὺ μποροῦσε νὰ δημιουργήσει περισσότερο πλοῦτο καὶ περισσότερη δύναμη ἀπὸ τὴ μεγάλη βιομηχανία καὶ τὰ μεγάλα κτήματα καὶ αὐτὸ ἦταν τὸ Κράτος. Ἔτσι, μὲ τὴν φασιστικὴ δικτατορία θεμελιώθηκε αὐτὸ ποὺ ἀργότερα ὀνομάστηκε κρατικὴ μπουρζουαζία.

Μερικοὶ θὰ θελήσουν ἴσως νὰ μάθουν γιὰ ποιοὺς ἱστορικοὺς λόγους ἡ μέση τάξη υἱοθέτησε τὶς ἀξίες τῶν μεγαλοαστῶν καὶ δὲν δημιούργησε μιὰ δική της παγκόσμια ἰδεολογία, ὅπως εἶχαν κάνει οἱ μεγαλοαστοὶ μὲ τὴν ἐπανάσταση τοῦ '89 καὶ οἱ προλετάριοι μὲ τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1917. Πιστεύω ὅτι ἂν ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸν γεωγραφικὸ χάρτη θὰ βροῦμε μιὰ σωστὴ ἀπάντηση. Οἱ χῶρες τοῦ φασισμοῦ βρίσκονται κατὰ μῆκος τῶν συνόρων μὲ τὴ σοσιαλιστικὴ Εὐρώπη. Ἡ μέση τάξη στὴν Ἰταλία καὶ τὴν Γερμανία δὲν θέλησε νὰ ἐπιβάλει νέες ἀρχὲς ἀλλὰ νὰ περιφρουρήσει τὸ δικαίωμα της γιὰ μελλοντικὴ ἐξέλιξη. Τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ τὴν ἄμυνα αὐτὴ ὑπῆρξαν οὐσιαστικὰ τὰ ἴδια μὲ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποίησαν οἱ δύο δυνάμεις ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω. Ποιὰ σημασία μπορεῖ ὅμως νὰ ἔχει; Στὸ ξεκίνημα τῶν φασισμῶν βρίσκουμε τὸν φόβο ἑνὸς ὑποσκελισμοῦ τους ἀπὸ τὴν Ἀριστερὰ καὶ ὁ φόβος δὲν εἶναι μιὰ παγκόσμια ἀρχή.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἐπιστρέψουμε στὸ Μάρξ καὶ στὸν διαχωρισμὸ τῆς κοινωνίας σὲ δύο μόνον τάξεις. Ὁ Μελογκράνι λέει ὅτι οἱ προβλέψεις τοῦ Μάρξ καὶ τοῦ Ἔνγκελς δὲν πραγματοποιήθηκαν ἐπειδὴ ἦταν ἀβάσιμες. Ἐγὼ θὰ ἔλεγα ὅτι τὸ θεμέλιο, ἐκεῖνο ποὺ δημιούργησαν οἱ ἀρχαῖοι, ἀποκαλῶντας τὸν κοινωνικὸ ἀγώνα, ἀγώνα μεταξὺ φτωχῶν καὶ πλουσίων ὑπῆρξε ὁπωσδήποτε μὲ τὴ μανία μιᾶς ἔντονης ἠθικῆς ἀγανάκτησης ἀπέναντι στὶς ἀδικίες τοῦ κόσμου ἡ ἠθικὴ ἀγανάκτηση ὅμως δὲν ἀρκεῖ γιὰ νὰ γίνουν ἐπαναστάσεις. Παράλληλα, εἶναι κάτι ποὺ ἀπουσιάζει τελείως ἀπὸ τὶς φασιστικὲς φευδολογίες καὶ ἡ ἀπουσία αὐτὴ ἐπιβεβαιώνει τὸν βασικὸ συντηρητισμό τους.

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΟΔΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΜΑΡΓΑΖΑ
ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ 3
ΤΗΛ. 421.884 — ΟΙΚΙΑ 327.890
ΠΑΤΡΑΙ

Κλειδιὰ
κλειδωνιὲς
λουκέτα
Ἐὰν κλειδωθήκατε ἔξω, ἐὰν χάσατε τὸ κλειδί σας ἐὰν χάλασε ἡ κλειδαριά σας, τηλεφωνῆστε μας νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν στὰ τηλέφωνα:
275-006 & 271-443
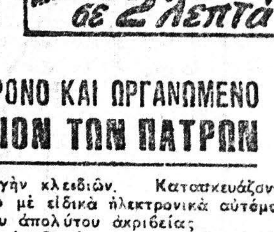

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ
ΚΛΕΙΘΡΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν σύλλογὴν κλειδιῶν. Κατασκευάζονται κλειδιὰ μέσα σὲ ἕνα λεπτὸ μὲ εἰδικὰ ἠλεκτρονικὰ αὐτόματα μηχανήματα νεωτάτου τύπου ἀπολύτου ἀκριβείας
Βαφαὶ — Στιλβώσεις ὑποδημάτων — τσαντῶν μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ — ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Κάτω μέρος πλατείας Ὄλγας) τηλ. 275-006

Τυπογραφεῖον Καλλιτεχνικὸ
"ΣΑΜΑΡΤΖΗ„
ΕΝΤΥΠΑ - ΜΠΙΛΙΕΤΤΑ
ΑΓΓΕΛΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ
ΕΥΡΩΠΗΣ
Ἁγ. Ἀνδρέου 61 (ἐντὸς τῆς στοᾶς)
Τηλ. 275-505 ΠΑΤΡΑΙ

ΜΟΝΩΤΗΡΕΣ ΥΨΟΥΣ 5 1)2 ΜΕΤΡΩΝ

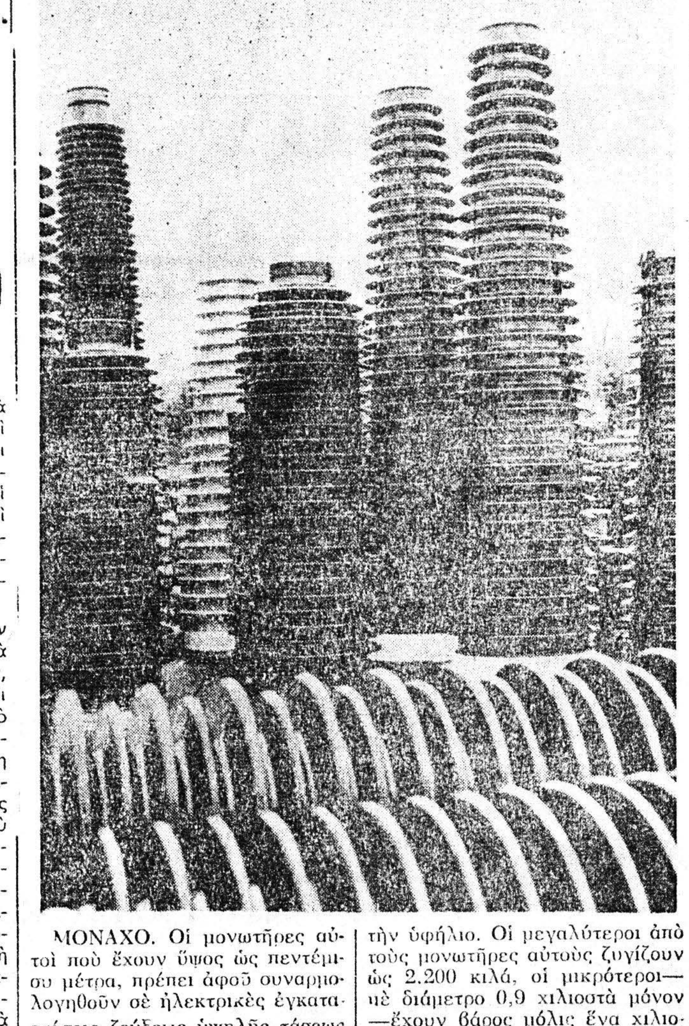

ΜΟΝΑΧΟ. Οἱ μονωτῆρες αὐτοὶ ποὺ ἔχουν ὕψος ὡς πεντέμισυ μέτρα, πρέπει ἀφοῦ συναρμολογηθοῦν σὲ ἠλεκτρικὲς ἐγκαταστάσεις ζεύξεως ὑψηλῆς τάσεως ἢ σὲ ἐγκαταστάσεις μετασχηματιστῶν, νὰ ἀντέχουν σὲ τάση πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων βόλτ.

Στὸ ἐργοστάσιο τῆς Σήμενς στὸ Ρέντβιτς, στὴν Ἄνω Φραγκονία (Δυτικὴ Γερμανία), κατασκευάζονται κάθε χρόνο χιλιάδες μονωτῆρες ποὺ ἐξάγονται σὲ ὅλην τὴν ὑφήλιο. Οἱ μεγαλύτεροι ἀπὸ τοὺς μονωτῆρες αὐτοὺς ζυγίζουν ὡς 2.200 κιλά, οἱ μικρότεροι—μὲ διάμετρο 0,9 χιλιοστὰ μόνον —ἔχουν βάρος μόλις ἕνα χιλιοστὸ τοῦ γραμμαρίου. Γιὰ τοὺς μονωτῆρες αὐτοὺς ἐξακολουθεῖ νὰ χρησιμοποιεῖται ἡ κέραμος σὰν ὕλη κατεργασίας, δὲν ἀντικαταστάθηκε δὲ ἀκόμα ἀπὸ τὴν συνθετικὴ ὕλη, γιατὶ ἀπαιτεῖται ἐξαιρετικὰ μεγάλη θερμικὴ καὶ μηχανικὴ ἀντοχή.

Λειτουργοῦν 385 ἰδιωτικὰ κανάλια T.V. στὴν 'Ιταλία

ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΝ «ΑΕΡΑ»

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἀπὸ τότε ποὺ τὸ Ἰταλικὸ Συνταγματικὸ Δικαστήριο ἀποφάνθηκε ὅτι ἡ λειτουργία τοπικῶν τηλεοπτικῶν καὶ ραδιοφωνικῶν σταθμῶν εἶναι νόμιμη, φθάνει νὰ μὴ παρεμποδίζει τὴ λειτουργία τῶν κρατικῶν, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἐπιθεώρηση «Ἐκόνομιστ», ἡ Ἰταλία γέμισε σταθμοὺς ποὺ ἀνταγωνίζονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλο σ' ὅλα τὰ μήκη κυμάτων.

Οἱ ἰδιωτικοὶ τηλεοπτικοὶ σταθμοὶ ἔχουν φθάσει τοὺς 385. Ἡ ἐγκατάσταση ἑνὸς πρόχειρου σταθμοῦ τηλεόρασης δὲν κοστίζει πάνω ἀπὸ 70 χιλιάδες δολλάρια καὶ μόνο γιὰ 10 ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς αὐτοὺς ἔχει διατεθεῖ τὸ ποσὸ τῶν 2 ἑκατομμυρίων, ποὺ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐκπέμπουν μὲ κάποιο ἀνεκτὸ τεχνικὸ ἐπίπεδο. Οἱ συνολικὲς ἐπενδύσεις στὴν ἰδιωτικὴ τηλεόραση ἀνέρχονται σὲ 170 περίπου ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ ἡ νέα αὐτὴ μόδα ἀπασχολεῖ 3.000 δημοσιογράφους, ἐργάτες καὶ τεχνικούς. Οἱ ἐπιχειρήσεις στηρίζονται οἰκονομικὰ στὶς διαφημίσεις.

Οἱ ἰδιωτικοὶ σταθμοὶ ἀρχίζουν νὰ λειτουργοῦν γύρω στὰ μεσάνυχτα, ὅταν τελειώνει τὸ πρόγραμμα τῶν δύο κρατικῶν δικτύων. Οἱ σταθμοὶ εἶναι ἀρκετὰ ἀσθενεῖς κι' ἔτσι οἱ Ἰταλοὶ ἔχουν ἀναγκαστεῖ, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν τὰ προγράμματά τους, νὰ ἀγοράζουν ὅλο καὶ ἀκριβότερους δέκτες καὶ ὅλο καὶ μεγαλύτερες κεραίες. Ἡ ποσότητα ὅμως τῶν σταθμῶν δὲν ἔχει βελτιώσει τὴν ποιότητα τῶν ἐκπομπῶν. Οἱ περισσότεροι παρουσιάζουν ταινίες ἡ ἀγορὰ τῶν ὁποίων δὲν κοστίζει παρὰ 100 δολλάρια καὶ ποὺ συχνὰ ἀναμεταδίδονται ταυτόχρονα ἀπὸ πολλοὺς σταθμοὺς στὴν ἴδια πόλη. Στὸ δελτίο εἰδήσεων διαβάζονται ἁπλῶς κείμενα ἀπὸ τὸν καθημερινὸ τοπικὸ Τύπο.

Ὅλοι οἱ ἰδιωτικοὶ σταθμοὶ παρουσιάζουν πολλὰ προγράμματα μὲ παιχνίδια στὰ ὁποῖα οἱ τηλεατὲς δίνουν τὶς ἀπαντήσεις τηλεφωνικά.

Ἡ «Τηλε—Τορῖνο Ἰντερνάσιοναλ» δημιούργησε σάλο στὴν Ἰταλία μὲ ἕνα πρόγραμμα στὸ ὁποῖο κάθε φορὰ καὶ μιὰ διαφορετικὴ νοικοκυρὰ ἀπὸ τὸ Τορῖνο ἔβγαζε καὶ ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ ροῦχα της, ὅταν ἕνας τηλεθεατὴς ἔβρισκε τὴ σωστὴ ἀπάντηση. Τὸ σὲξ καὶ οἱ πορνογραφικὲς ταινίες ἔπαιζαν στὴν ἀρχὴ σημαντικὸ ρόλο στὸν ἀνταγωνισμό (ἕνας σταθμὸς τῆς Ρώμης ἔδειξε τὸ «Βαθὺ λαρύγγι» τρεῖς νύχτες στὴ σειρά), ἀλλὰ τώρα τὸ κῦμα ἔχει ἀρχίσει νὰ πέφτει γιατὶ ὑπάρχουν φόβοι ὅτι μπορεῖ νὰ δημιουργήσει ἀντιδράσεις ποὺ νὰ φθάσουν μέχρι τὸ κλείσιμο τῶν σταθμῶν.

Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνηση ἑτοιμάζει τώρα ἕνα νομοσχέδιο ποὺ θὰ περιορίζει τὸν ἀριθμὸ τῶν ἰδιωτικῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν στοὺς 100. Ἡ Ρώμη θὰ ἔχει 12 τὸ Μιλάνο 5 ἢ 6, τὸ Τορῖνο 4 ἢ 5. Θὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦν μόνο τὸ ἕνα τέταρτο τοῦ διαθέσιμου μήκους κυμάτων, ἐνῶ τὸ κράτος θὰ μονοπωλεῖ τὸ ὑπόλοιπο. Πολὺ πιθανὸ ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἀδειῶν γιὰ τὴ λειτουργία τῶν νέων σταθμῶν νὰ καταλήξει σὲ πραγματικὴ μάχη μεταξὺ προσωπικοτήτων — τῆς πολιτικῆς ἢ τῆς βιομηχανίας. Ἤδη ἀρκετοὶ σταθμοὶ χρησιμοποιοῦνται ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἀπὸ τὸ Χριστιανοδημοκρατικὸ κόμμα, γιὰ ἀπροκάλυπτα, προπαγανδιστικὸ σκοπό. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, ποὺ μέχρι πρόσφατα ἦταν ἐναντίον τῶν ἰδιωτικῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν ἀγόρασε κι' αὐτὸ ἕνα σταθμό.

Ἀντίθετα, δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξει νόμος γιὰ τὸν ἔλεγχο τῶν ἑκατοντάδων τοπικῶν ραδιοσταθμῶν, πολλοὶ ἀπ' τοὺς ὁποίους ἀνήκουν σὲ ὁμάδες ἐξτρεμιστῶν τῆς Ἀριστερᾶς. Γιὰ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει, τὸ ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν ἔχει ἀποδυθεῖ σ' ἕναν ἰδιωτικὸ πόλεμο, παρεμβάλλοντας παράσιτα κάθε φορὰ ποὺ οἱ ραδιοσταθμοὶ τῶν ἀριστεριστῶν ἀναμεταδίδουν πληροφορίες γιὰ τὶς κινήσεις τῆς ἀστυνομίας κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διαδηλώσεων τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς στὶς κυριότερες πόλεις".

ΠΑΙΔΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΜΟΡΦΩΝΟΥΝ—ΨΥΧΑΓΩΓΟΥΝ —ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΥΝ
«ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251
★
Ἔχει νὰ σᾶς παρουσιάσει ὅ,τι καλλίτερο ὑπάρχει στὴν Ἑλληνικὴ καὶ ξένη μόδα γιὰ τὴ χειμερινὴ περίοδο.
Κουστούμια ΜΗΝΑ·Ι·ΔΗ — ΦΩΤΙΑΔΗ καὶ ὅλων τῶν καλλιτέρων Ἑλληνικῶν ἐργοστασίων σὲ τιμὲς αὐστηρῶς ἠλεγμένες.
Κουστούμια Κοτλέ, Σακκάκια Δερματέξ, Πλεκτά, ὑποκάμισα τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων καὶ γενικὰ ὅ,τι χρειάζεται ὁ ἄνδρας.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 251 ΠΑΤΡΑΙ

ΤΟ "ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟ„ ΟΠΛΟ

Ἡ Δύση δὲν θέλει τὴ βόμβα νετρονίου

ΤΗΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΑΝΗΘΙΚΟ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Αἱ χῶραι τοῦ ΝΑΤΟ συνεταράχθησαν πρὸ ἡμερῶν ὅταν οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐδημοσίευσαν τὴν ἐσφαλμένην εἴδησιν ὅτι ὁ Πρόεδρος Κάρτερ ἀπεφάσισε νὰ μὴ προχωρήσῃ εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς βόμβας οὐδετερονίου (νετρονίου), ὁ δὲ Εὐρωπαϊκὸς Τύπος ἐχαρακτήρισε τὸν Ἀμερικανὸν Πρόεδρον ὡς ἄνθρωπον μὲ μὴ ξεκαθαρισμένες ἰδέας καὶ ὡς ἄτομον, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς δύναται νὰ προΐδῃ τί θὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐπαύριον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ὁ Κάρτερ ἀνήγγειλεν ἐπισήμως ὅτι δὲν εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κατασκευὴν τῆς βόμβας οὐδετερονίου, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀνέβαλε τὴν βιομηχανικὴν της παραγωγήν. Κατὰ τοὺς παρατηρητάς, ὁ Κάρτερ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβάλῃ τὴν παραγωγὴν τῆς βόμβας οὐδετερονίου διὰ νὰ ἰδῇ τί εἶναι διατεθειμένοι νὰ προσφέρουν εἰς ἀντάλλαγμα οἱ Ρῶσοι κατὰ τὰς νέας συνομιλίας διὰ τὴν κατάργησιν τῶν στρατηγικῶν πυρηνικῶν ὅπλων.

Ἐπὶ μῆνας, οἱ Ἀμερικανοὶ διπλωμάται προσεπάθουν νὰ πείσουν τοὺς συμμάχους των τοῦ ΝΑΤΟ ὅπως ὑποστηρίξουν τὴν παραγωγὴν τῆς βόμβας οὐδετερονίου, προβάλλοντες τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ θανατηφόρος ἀκτινοβολία της θὰ ἀνέτρεπε τὴν ὑπεροχὴν (3—1) τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἔναντι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν τάνκς. Ἤδη, ὅμως, ὁ Κάρτερ ἐφάνη ὅτι μετέβαλε γνώμην, παρ' ἀτὰς συστάσεις τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν διπλωματικῶν του συμβούλων.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΤΗΣ ΒΟΜΒΑΣ

Ἡ βόμβα οὐδετερονίου εἶναι μία βόμβα 1 χιλιοτόννου, ἡ ὁποία δύναται νὰ μεταφερθῇ εἰς τοὺς στόχους τῆς μάχης διὰ πυραύλων «Λάνς», μήκους 6,3 μέτρων καὶ βεληνεκοῦς 75 μιλίων, ἢ διὰ βλημάτων «χόβιτσερ» τῶν 20 ἑκατοστῶν βεληνεκοῦς 13 μιλίων. Τὸ ὅπλον αὐτὸ ὀφείλει τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ὅτι, ὅταν ἐκρήγνυται, ἐξαπολύει τεραστίας ποσότητας ραδιενεργῶν οὐδετερονίων, τὰ ὁποῖα φονεύουν τοὺς ἀνθρώπους, χωρὶς νὰ καταστρέφουν τὰ κτίρια. Κατὰ τοὺς ὑποστηρικτὰς της, ἡ βόμβα τοῦ οὐδετερονίου δύναται νὰ συντρίψῃ μίαν Σοβιετικὴν ἐπίθεσιν τεθωρακισμένων ἁρμάτων μάχης, ἐπειδὴ αἱ πλεῖσται τῶν ἀκτινοβολιῶν οὐδετερονίου διαλύονται ἐντὸς δευτερολέπτου, ὁ στρατὸς τοῦ ΝΑΤΟ θὰ δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἀμέσως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης διὰ νὰ τὸ καταλάβῃ καὶ τὸ ἐξασφαλίσῃ. Τουναντίον, ἡ ἀκτινοβολία ἐκ τῶν ἄλλων πυρηνικῶν ὅπλων παραμένει ἐπικίνδυνος ἐπὶ πολὺ μακρότερον χρονικὸν διάστημα. Ἐὰν ἡ βόμβα παραχθῇ, θὰ ἀντικαταστήσῃ πολλὰ ἐκ τῶν 7.000 συμβατικῶν τακτικῶν ὅπλων τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος ποικίλλει μεταξὺ 10—15 χιλιοτόννων, εἶναι δὲ τὰ πλεῖστα ἐναποθηκευμένα εἰς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν, τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῆς δυτικῆς ἀμύνης. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἀντικατάστασίς των θὰ στοιχίσῃ, ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας, 2—4 δισ. δολλάρια

Οἱ πλεῖστοι τῶν ναυάρχων καὶ στρατηγῶν τοῦ ΝΑΤΟ ὑποστηρίζουν τὴν παραγωγὴν τῆς βόμβας τοῦ οὐδετερονίου λόγω τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἐμφανίζει ἔναντι τῶν ὑπαρχουσῶν ἄλλων βομβῶν, ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ των ἡγέται ἀντιδροῦν μᾶλλον ἀρνητικῶς, ὅπως καὶ ἀρκετοὶ στρατιωτικοί. Ὁ Βρετανὸς ναύαρχος Σὲρ Πῆτερ Χὶλλ — Νόρτον, π.χ. ἀπορρίπτει τὴν ἰδέαν τῆς βόμβας, λέγων ὅτι «εἶναι ἐρεθιστικὴ διὰ τὸν τύπον, ἀλλὰ παρέχει μίαν νέαν διάστασιν εἰς τὴν πολεμικὴν τέχνην, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς δὲν θέλομεν νὰ γνωρίζομεν». Οἱ Ὁλλανδοί, ἐπίσης, ἐπιθυμοῦν νὰ κρατήσουν τὴν βόμβαν ἐκτὸς τοῦ ὁπλοστασίου τοῦ Ν.Α.Τ.Ο.

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΘΕΣΙΣ

Οἱ Γάλλοι, οἱ ὁποῖοι πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ λέγουν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν νὰ εἰσέλθῃ ἡ βόμβα εἰς τὴν χώραν των, θεωροῦν δὲ ὅτι τὸ ζήτημα ἀφορᾶ κυρίως τὴν Οὐάσιγκτων καὶ τὴν Βόννην. Καὶ ὅμως οἱ Γερμανοὶ ἔχουν κάμει τὸ πᾶν διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸ ζήτημα.

Λόγος τῆς ἐπιφυλακτικότητος αὐτῆς εἶναι μία συζήτησις, ἐπὶ συναισθηματικοῦ ἐπιπέδου, ἡ ὁποία διεξάγεται ἀπὸ μηνῶν τόσον εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ὅσον καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Οἱ ἀντιτιθέμενοι ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ ὅπλον εἶναι ἀνήθικον, διότι φονεύει ἀνθρώπους χωρὶς νὰ καταστρέφῃ τὰς περιουσίας, λησμονῶντες τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ τὰ ἄλλα τακτικὰ ὅπλα φονεύουν ἀνθρώπους. Πέραν τούτου, οἱ ἀντιτιθέμενοι λέγουν ὅτι ἡ εἰς περιωρισμένον χῶρον καταστροφὴ καὶ ἡ βραχεῖα ραδιενέργεια, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ θὰ διευκολύνουν, εἰς περίπτωσιν κρίσεως, τὴν χρῆσιν της, οὕτω δέ, ὁ κίνδυνος νὰ μεταβληθῇ εἷς συμβατικὸς πόλεμος εἰς πυρηνικόν, θὰ εἶναι ηὐξημένος. Οἱ ὑποστηρικταί της, ὅμως, λέγουν ὅτι τὸ ΝΑΤΟ εἶναι μία ἀμυντικὴ συμμαχία, αἱ δὲ βόμβαι οὐδετερονίου θὰ χρησιμοποιηθοῦν μόνον ἐπὶ συμμαχικοῦ ἐδάφους, διὰ νὰ ἀπωθήσουν μίαν Σοβιετικὴν ἐπίθεσιν. Ἄλλως τε, καὶ οἱ Σοβιετικοὶ κατασκευάζουν τὴν ἰδικήν των βόμβαν οὐδετερονίου.

ΣΤΗ ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ

Πόλεμο μέχρις ἐσχάτων διεξάγει τὸ "Πολισάριο„

ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΚΛΗΡΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΔΥΤΙΚΗ ΣΑΧΑΡΑ. Ὁ πόλεμος διὰ τὸ μικρᾶς ἐκτάσεως κρατίδιον τῆς Δυτικῆς Σαχάρας, τὸ ὁποῖον ἀποκαλεῖται «ἡ ἔρημος τῆς ἐρήμου», εἰσῆλθεν εἰς τὸ τρίτον ἔτος μὲ ὁλονὲν περισσοτέρας ἐνδείξεις ὅτι, εἰς τὴν πραγματικότητα, ὁ πόλεμος αὐτὸς ἀφορᾷ τὴν διαμάχην διὰ τὴν κυριαρχίαν του, μεταξὺ τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Μαυριτανίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀλγερίας ἀφ' ἑτέρου.

Τὸ Μαρόκο καὶ ἡ Μαυριτανία διεμοίρασαν μεταξὺ των, τὴν πλουσιωτάτην εἰς ὀρυκτὰς φωσφάτας Ἰσπανικὴν ἀποικίαν τῆς Δυτικῆς Σαχάρας τῷ 1976. Δεκάδες χιλιάδων κάτοικοι τῆς Δυτικῆς Σαχάρας ἀνεζήτησαν καταφύγιον εἰς τὴν Ἀλγερίαν, ἔκτοτε δέ, μὲ τὴν Ἀλγερινὴν βοήθειαν, οἱ Δυτικοὶ Σαχαρινοί, συγκροτημένοι εἰς ἀνταρτικὸν στρατόν, διεξάγουν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ κρατιδίου των. Ὁ βασιλεὺς Χασὰν τοῦ Μαρόκου καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Μαυριτανίας Μοκτὰρ Οὔλδ Νταντὰ ἔχουν κατηγορήσει τὴν Ἀλγερινὴν Μαρξιστικὴν κυβέρνησιν ὅτι ὑποστηρίζει τοὺς ἀντάρτας διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὰ καθεστῶτα των καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν Δυτικὴν Σαχάραν ἰδικόν της προτεκτορᾶτον.

Τὸ κίνημα τῶν ἀνταρτῶν ὀνομάζεται Μέτωπον Πολισάριο. Τὸ ὄνομα Πολισάριο χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς Ἰσπανικῆς κατοχῆς, εἶναι δὲ τὰ ἀρχικὰ τῆς ἐπαναστατικῆς ὀργανώσεως «Λαϊκὸν Μέτωπον διὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν τοῦ Σακιὲτ ἐλ Χαμπὰ καὶ τοῦ Ρίο ντὲλ Ὄρο». Σακιὲτ ἐλ Χαμπὰ καὶ Ρίο ντὲλ Ὄρο ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἐπαρχιῶν τῆς Δυτικῆς Σαχάρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἰσπανικῆς κυριαρχίας.

«ΑΜΕΣΟΣ ΑΠΕΙΛΗ»

Ἡ Ἀλγερινὴ κυβέρνησις θεωρεῖ τὴν προσάρτησιν τῆς Δυτικῆς Σαχάρας ὡς «ἄμεσον ἀπειλὴν διὰ τὸ Ἀλγερινὸν καθεστώς», διότι ἡ προσάρτησις ἔχει ἐπεκτείνει τὰ σύνορα τοῦ Μαρόκου ἕως τὴν πλουσίαν εἰς ὀρυκτὰ περιοχὴν τῆς Νοτίου Ἀλγερίας, τὴν ὁποίαν εἶχε διεκδικήσει τὸ Μαρόκο κατὰ τὸν μεθοριακὸν πόλεμον τοῦ 1963, διότι τὴν ἐθεώρει ὡς ἰδικόν του ἔδαφος.

Ἡ Μαυριτανία θεωρεῖ τὸ κίνημα ἀνεξαρτησίας τῶν Δυτικῶν Σαχαριανῶν ὡς ἀπειλὴν κατὰ τῆς ὑπάρξεώς της. Τὸ Πολισάριο, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἰσπανικῆς κυριαρχίας ἀπετελεῖτο κυρίως ἐκ φοιτητῶν καὶ πολιτικῶν ἐξορίστων, ἔχει ἐξελιχθῆ εἰς μίαν πολὺ καλῶς ὠργανωμένην πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν δύναμιν, ἐκπροσωποῦσα τὴν μεγίστην πλειονοψηφίαν τῶν Σαχαριανῶν προσφύγων, οἱ ὁποῖοι κατέφυγαν εἰς τὴν Ἀλγερίαν.

Εἰς τὴν Νότιον Ἀλγερίαν, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένοι εἰς 21 στρατόπεδα σκηνῶν, οἱ Σαχαριανοὶ διατηροῦν πολὺ καλῶς ὠργανωμένα πεδία ἐκπαιδεύσεως, ποὺ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀσκοῦνται εἰς τὰ σύγχρονα ἐλαφρὰ πολεμικὰ ὅπλα. Ἀνεξάρτητοι παρατηρηταὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι ἐπεσκέφθησαν τὰ στρατόπεδα ἀναφέρουν ὅτι ὁ πληθυσμός των ἀνέρχεται εἰς 50.000. Τὸ σύνολον τῶν Δυτικῶν Σαχαριανῶν εἶναι, κατὰ μὲν τὰς Ἰσπανικὰς στατιστικὰς εἰς 70.000 κατὰ δὲ τὸ Πολισάριο, εἰς 300.000. Ἀνεξάρτητοι πηγαὶ ὑπολογίζουν τὸ σύνολον τῶν αὐτοχθόνων τῆς δυτικῆς Σαχάρας εἰς 150.000 τὸ πολύ.

Εἰς τὰς σκηνὰς τῶν στρατοπέδων, αἱ ὁποῖαι εἶναι κατασκευασμέναι ἐκ δέρματος αἰγός, οἱ πρόσφυγες ζοῦν ἀνὰ πέντε οἰκογενείας εἰς ἑκάστην, ἀλλ' οἱ ἄνδρες εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸν πόλεμον. Οἱ πρόσφυγες ὁμιλοῦν διαφορετικὴν Ἀραβικὴν διάλεκτον ἀπὸ τὴν Ἀλγερινήν. Τρέφονται κυρίως διὰ κρέατος καμήλας, ἄρτου καὶ δυνατοῦ τεΐου. Οἱ πλεῖστοι ὑποσιτίζονται. Αἱ γυναῖκες τῶν προσφύγων φέρουν ζωηρόχρωμα ἐνδύματα, τύπου «σαρί» τελείως διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ ἐνδύματα τῶν Ἀλγερινῶν γυναικῶν. Μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Πολισάριο, ἔχουν ὀργανώσει δημοτικὰ σχολεῖα σχολὰς ἀναλφαβήτων καὶ στρατιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως, κέντρα ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ κέντρα διοικήσεως τῶν στρατοπέδων. Ἕκαστον κέντρον ἐκλέγει τὸν ἀντιπρόσωπόν του εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Πολισάριο, ἡ ὁποία φροντίζει διὰ τὰ γενικώτερα συμφέροντά των.

Οἱ πρόσφυγες ἀρνοῦνται νὰ συζητήσουν ἄλλως παρὰ ὡς βεβαίαν τὴν ἐπάνοδόν των εἰς μίαν ἀνεξάρτητον Δυτικὴν Σαχάραν, τὸ δὲ ἠθικὸν των εἶναι ὑψηλόν. Οἱ ἡγέται, ὅμως, τοῦ Πολισάριο δὲν παραγνωρίζουν τὰς τεραστίας δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἔχει ὁ ἀγὼν των διὰ τὴν νίκην κατὰ τοῦ Μαρόκου καὶ τῆς Μαυριτανίας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν καὶ τὴν Γαλλικὴν ὑποστήριξιν, λέγουν, ὅμως, ὅτι δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύσις.

«Εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου», λέγει εἷς ἀρχηγός των. «Ἢ αὐτοὶ θὰ ἐπιζήσουν, ἢ ἐμεῖς».

Οἱ Ἐρυθρὲς Ταξιαρχίες θὰ χάσουν τὸ "παιγνίδι"

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

μιὰ καὶ ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ Μόρο βαραίνει πιὸ πολὺ σὰν κοινωνικὸ ἔγκλημα παρὰ σὰν πολιτικὴ πράξη. Ὁπωσδήποτε, πρὶν ἀνακοινώσει ἡ κυβέρνηση τὴν ἀπόφασή της νὰ μὴ δεχτεῖ συμβιβασμούς, ἔστω κι' ἂν ριψοκινδυνεύει ἔτσι τὴ ζωὴ τοῦ Μόρο, εἶχε ἐπαφὲς μὲ τοὺς ἡγέτες τῶν κομμάτων, γιὰ νὰ τηρήσουν ἀπὸ κοινοῦ μιὰ σταθερὴ καὶ ἄκαμπτη στάση, γνωρίσει μιὰ ὁμάδα ληστῶν, οὔτε νὰ διαπραγματευτεῖ μαζί τους».

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ
Η ΑΝΑΜΙΞΗ ΤΗΣ ΜΑΦΙΑΣ

«Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει οὔτε ἕνας ἄνθρωπος πάνω στὴ γῆ ποὺ νὰ πιστεύει ὅτι ἡ Μαφία ἀναμίχθηκε στὴν ὑπόθεση Μόρο ἀπὸ πατριωτικοὺς λόγους, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ νονοὶ ποὺ ἔστειλαν τὸ τελεσίγραφο". Μ' αὐτὴ τὴ φράση δίνει τὸ μέτρο τῆς γνώμης ποὺ ἐπικρατεῖ γιὰ τὴ Μαφία καὶ τὴν ἀπαγωγὴ Μόρο, ὁ Τζούλιο Καλάντρε. Καὶ συνεχίζοντας, ἐπισημαίνει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἰταλικὴ Μαφία, ὅπως καὶ κάθε παρόμοια ἐγκληματικὴ ὀργάνωση σ' ὅλον τὸν κόσμο, εἶχε πάντα καὶ φυσικὸ εἶναι νὰ ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νὰ ἔχει δεσμοὺς μὲ πολλοὺς πολιτικοὺς παράγοντες καὶ κομματάρχες. Πολλὰ μάλιστα λέγονται στὴν Ἰταλία, γιὰ τὶς στενὲς σχέσεις τῆς Μαφίας μὲ τὸ χριστιανοδημοκρατικὸ κόμμα. Βέβαια, κανένας δὲν ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Ἄλντο Μόρο εἶχε δεσμοὺς μὲ τὴ Μαφία καὶ ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ κίνητρο γιὰ τὴν ἐπέμβαση τῶν μαφιόζων «νονῶν».

Ἡ Μαφία, πάει καὶ γιὰ «δόξα» ὅπως ἄλλωστε ἔχει συμβεῖ καὶ στὸ παρελθὸν ὅταν ἔπαιξε ἀρκετὲς φορὲς πολιτικὸ ρόλο. Τώρα, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀπαγωγῆς Μόρο, ἔχει ἔρθει στὴν ἐπιφάνεια καὶ συζητεῖται ἡ «πολιτική—πατριωτικὴ δράση» τῆς Μαφίας στὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ὅταν συνεργάστηκε στενὰ μὲ τὰ συμμαχικὰ ἀρχηγεῖα ποὺ κατηύθυναν τὶς ἀποβάσεις καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις στὸ ἰταλικὸ ἔδαφος.

Ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ ἑρμηνεία γιὰ τὴν ἀνάμιξη τῆς Μαφίας εἶναι κατὰ τὰ φαινόμενα ἄλλη: Θέλει νὰ γλυτώσει τὸ Μόρο γιὰ νὰ ζητήσει στὴ συνέχεια δικά της «ἀνταλλάγματα». Πολλοὶ ἄνθρωποί της, στελέχη της μικρὰ καὶ μεγάλα βρίσκονται στὶς φυλακὲς τῆς Ἰταλίας ἐκτίοντας ποινὲς ποὺ τοὺς ἔχουν ἐπιβληθεῖ κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὰ ποινικὰ δικαστήρια γιὰ φόνους, ἀπάτες, διαφόρων εἰδῶν ἐγκλήματα καὶ ἀδικήματα. Ἂν ἡ Μαφία κατορθώσει νὰ ἐκβιάσει τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἄλντο Μόρο, θεωρεῖται βέβαιο, ὅτι θὰ εἶναι ἕνα «χαρτὶ» ποὺ θὰ τὸ ἐξαργυρώσει ἀργότερα μὲ πολὺ συμφέροντες ὅρους. Καὶ μάλιστα μὲ τὴ συναίνεση ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων, μηδὲ καὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ ἐξαιρουμένου.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναίκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γεννέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ βρῆτε σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς πάντα φθηνότερες στὴν
ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ
ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ